

[Rahbæk Møller]

Skatteministeren brugte megen tid på at begrunde, at der ikke var nogen spekulation i rentefradraget. Jo, der er, hr. minister. Det er en ganske gængs praksis, og det ved ministeren udmærket, at man skaber sig en gæld, og for denne gæld får man dels rentefradrag, dels køber man noget, der stiger i værdi, men hvor gevinsten er skattefri. Vi kender alle sammen eksemplerne med at optage et lån og købe værdipapirer med skattefri kursgevinster. Vi ved også godt, at ligningsmyndighederne ikke anerkender det i den helt enkle form, men at det går fint, hvis det indgår i mere indviklede forretningsmæssige sammenhænge, hvor det ikke kan skilles ud. Den trafik foregår hver eneste dag. Vi ved også godt, at ét af motiverne for nogle til at købe fast ejendom, er, at de derved får en skattefri værdistigning.

Jeg vil ikke være med til at stemple folk, der køber fast ejendom, en bloc som spekulanter; det er forkert, for de fleste gør det selvfølgelig for at få en bolig, og i øvrigt er fidusen for de fleste væk, fordi værdistigningen var indregnet i prisen. Men det er gået ind i systemet; nogle har fået disse gevinster. Der foregår i samfundet en udnyttelse af muligheden af at få en gæld med fradragsberettede renter og til gengæld for pengene købe noget, der stiger i værdi. Det vil jeg holde fast på, og det ved ministeren ganske udmærket.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det er da helt rigtigt, når jeg sagde, at vi løser problemet for 92 pct.s vedkommende, for hvad er vores problem? Ja, et af problemerne er, at skattefradragene har en forskellig værdi for forskellige skatteydere. For de 92 pct.s vedkommende, der alle betaler den samme skatteprocent, har alle skattefradrag helt den samme værdi, mens de har større værdi for folk, der betaler en større skatteprocent. Det er bare ét problem, men man kan nævne en række andre problemer, nemlig alle de problemer, der løses ved forlængelsen af proportionalstrækket; dem løser vi for 92 pct.s vedkommende.

Så kommer hr. Rahbæk Møller og spørger, om vi løser problemerne for den enlige mor. Ja men sådan kan vi ikke diskutere skat. I et skattesystem for 4,2 mill. skatteydere kender vi alle tilfælde, hvor skattesystemet

virker lidt anderledes eller meget anderledes end hos andre. Vi kan ikke lave millimeterretfærdighed, og når vi her forsøger at lave systemet så meget om, at vi – og jeg gentager – løser problemet for 92 pct.s vedkommende, så vil der være nogle, vi ikke løser det for. Måske fordi de ikke har de problemer, men den enlige mors problem er jo et helt andet problem.

Endvidere efterlyste hr. Rahbæk Møller spørgsmålet om, hvad denne skattereform vil komme til at koste. Vi har kun et vist overblik over tallene, men der mangler, som jeg sagde før, noget. I 1986 mener vi at den vil være provenuneutral. Forlængelse af proportionalstrækket og det større personfradrag opvejes bl.a. af momsforhøjelsen og den fradragssanering, som vi selvfølgelig har visse tanker om. I 1987 vil den koste os omkring 600 mill. kr., og når vi kommer frem til 1989, altså 5 år fra nu, skal vi finde et sted mellem 3 og 4 mia kr. Det er sådan, vi forudser tallene vil komme til at være.

Hvis der kan blive enighed om at lave denne skattereform, kan der også blive enighed om at finde provenuet. Der er nemlig en ganske god begrundelse for, at regeringen ikke fremsætter ideer om, hvilke fradrag vi skal sanere. Det er ikke, fordi vi ikke har noget i tankerne, men hver gang nogen fremsætter en tanke om, at et eller andet fradrag skal saneres, skaber det en masse nervøsitet og uro. Vi kan ikke, før vi begynder at forhandle nærmere, finde ud af, om vi har et flertal for sanering af et eller andet fradrag, og der er ingen grund til at skabe unødigt uro hos folk. Så der er ikke noget mystisk i det. Det ligger alt sammen fuldkommen åbent til drøftelse.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Det er efterhånden gået op for mig, at det store problem for regeringen er, at der er nogen, der har en trækprocent på mere end 48. Men for den lavtlønnede, uanset om det er en han eller en hun, enlig mor, eller hvad det er, er det store problem nu engang, at de hår svært ved at få pengene til at slå til, og at de vil få sværere ved det efter regeringens skattereform.

De tal, ministeren kom med, er ikke de tal, vi har bedt om. De tal, vi har bedt om,